RETTENS DOM (Anden Udvidede Afdeling)

20. marts 2002 *

I sag T-356/00,

DaimlerChrysler AG, Stuttgart (Tyskland), ved advokat S. Völker,

sagsøger,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved A. von Mühlendahl og D. Schennen, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelse af 12. september 2000 fra Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 477/1999-3) vedrørende registrering af ordet CARCARD som EF-varemærke,

* Processprog: tysk.

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Anden Udvidede Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R.M. Moura Ramos, og dommerne V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi og A.W.H. Meij,

justitssekretær: H. Jung,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 24. november 2000,

under henvisning til svarskriftet, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 15. februar 2001,

og efter retsmødet den 21. november 2001,

afsagt følgende

Dom

Tvistens baggrund

1 Den 1. april 1996 indgav selskabet Mercedes-Benz AG i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1), som ændret, en EF-varemærkeansøgning vedrørende et ordmærke til

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (herefter »Harmoniseringskontoret«).

2 Der er ansøgt om registrering af ordet CARCARD.

3 De varer og tjenesteydelser, som ansøgningen om registrering af varemærket vedrører, henhører under klasse 9, 36, 37, 38, 39 og 42 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer hver for sig til følgende beskrivelse:

»Klasse 9: Maskinelt læsbare databærere udstyret med programmer og/eller data, nemlig data vedrørende køretøjer og/eller kundedata og/eller reparationsdata og/eller vedligeholdelsesdata og/eller køretøjsdiagnosedata og/eller data vedrørende kontrakter og/eller sikkerhedskodninger, særlig magnetkort og/eller chipkort og/eller kreditkort; stationært og mobilt databehandlingsudstyr; programmer lagret på databærere til redigering af data og/eller tekst og/eller billeder.

[...]

Klasse 36: Leasing af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere og afregning heraf; leasing af motorkøretøjer med og/eller uden påbygninger og afregning heraf; leasing af erstatningskøretøjer og afregning heraf; formidling af forsikringer, også af retshjælpsforsikringer; formidling og afregning af gebyrer, nemlig vejgebyrer, parkeringsgebyrer, telefongebyrer; formidling og afregning af betaling vedrørende offentlig person- og godstransport; finansiering og afsætningsfinansiering samt formidling heraf; afregning af brændstof og drivmidler;

afregning af service- og garantiydelser; afregning af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere; afregning af erstatningskøretøjer; udstedelse af kreditkort og/eller magnetkort og/eller chipkort; udstedelse af identifikationskort til adgangsberettigelse til og/eller betaling af varer og tjenesteydelser, såsom serviceydelser og/eller garantiydelser og/eller bonusordninger og/eller produktionsfremmende foranstaltninger og/eller genbrug.

Klasse 37: Formidling af forsyning af brændstof og drivmidler; formidling af service- og garantiydelser; køretøjspleje, særlig rengøring, vedligeholdelse og reparation, inklusive udskiftning af alle dele, der tjener til opretholdelse af driftssikkerheden.

Klasse 38: Formidling af tjenesteydelser inden for telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester samt navigation og lokalisering, særlig lokalisering af køretøjer, fjerndiagnosticering, hjælpe- og nødtjenester, reparationsvirksomhed, teknisk kundeservice; telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester samt navigation og lokalisering, særlig lokalisering af køretøjer, fjerndiagnosticering, hjælpe- og nødtjenester, reparationsvirksomhed, teknisk kundeservice.

Klasse 39: Formidling og/eller udlejning af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og/eller udlejning af motorkøretøjer med og/eller uden påbygninger og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og/eller udlejning af erstatningsvogne og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og udlejning af parkeringspladser; formidling af transport af personer og gods; formidling af tjenesteydelser inden for trafik- og transportlogistik, nemlig planlægning af systemer for person- og varetransport; bugsering af motorkøretøjer.

[...]

Klasse 42: Databasevirksomhed, nemlig indsamling, redigering, arkivering, sortering, lagring, hentning, udlevering, transmission og opdatering af information i form af data, særlig kundedata, reparationsdata, elektroniske servicemanualer, køretøjsdata, diagnosticeringsdata, servicedata, vedligeholdelsesdata, kontraktdata og sikkerhedskodning; formidling af databasevirksomhed, nemlig kundedata, reparationsdata, elektroniske servicemanualer, køretøjsdata, inklusive opdatering af kundedata, reparationsdata, vedligeholdelsesdata og køretøjsdata; udlejning og/eller leasing af databehandlingsudstyr; programmering vedrørende reservation og afregning; traktering af gæster; formidling og/eller reservation af værelser på hotel eller pensionat.«

4 I januar 1999 blev overdragelsen af ansøgningen til sagsøgeren indført i sagsakterne i henhold til artikel 17 og 24 i forordning nr. 40/94 og regel 31, stk. 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13. december 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

5 Undersøgeren afslog ansøgningen ved afgørelse af 9. juni 1999 i henhold til artikel 38 i forordning nr. 40/94 med den begrundelse, at ordet CARCARD var beskrivende for de omhandlede varer og tjenesteydelser og manglede fornødent særpræg i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra c) og b), i forordning nr. 40/94.

6 Sagsøgeren påklagede den 6. august 1999 undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret i henhold til artikel 59 i forordning nr. 40/94.

7 Ved afgørelse af 12. september 2000 afviste Tredje Appelkammer klagen (herefter »den anfægtede afgørelse«) med den begrundelse, at det pågældende ord var omfattet af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94.

Parternes påstande

8 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

9 Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande

— Frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

10 Sagsøgeren har anført to anbringender om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), og af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

11 Sagsøgeren har gjort gældende, at for at vurdere, hvorvidt der foreligger absolutte registreringshindringer, skal et varemærke undersøges i sin helhed, således som varemærket fremgår af varemærkeansøgningen. Selv om ordet CARCARD's to bestanddele skulle undersøges hver for sig, ville der i det foreliggende tilfælde ifølge sagsøgeren ikke fremkomme nogen beskrivende angivelse af de omhandlede varer eller tjenesteydelser.

12 Med hensyn til bestanddelen »CAR« har sagsøgeren anført, at denne — idet den er et gængs ord i det engelske sprog — ofte anvendes i meget forskellige sammenhænge som en del af et varemærke, hvilket betyder, at omsætningskredsen er vant til varemærker, der indeholder denne bestanddel.

13 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at bestanddelen »CAR« ikke direkte beskriver de omhandlede varer og tjenesteydelser, idet den alene højest fremkalder en forestilling om, at disse har en eller anden forbindelse med køretøjer.

14 Hvad angår bestanddelen »CARD« har sagsøgeren ligeledes anført, at denne — idet den er et gængs ord i det engelske sprog — ofte anvendes i meget forskellige sammenhænge som en del af et varemærke, hvilket betyder, at omsætningskredsen er vant til varemærker, der indeholder denne bestanddel.

15 Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at bestanddelen »CARD« ikke direkte beskriver de omhandlede varer og tjenesteydelser, idet den alene højest fremkalder en forestilling om, at der er tale om en rektangulær, flad genstand af papir eller plastik, hvis funktion imidlertid forbliver ubestemt.

16 For så vidt angår ordet CARCARD, set som en helhed, har sagsøgeren anført, at dette er et nyt ord, der ikke findes i gængse ordbøger på Fællesskabets sprog, herunder engelsk, og der som sådant hverken findes i almindelig sprogbrug eller i teknisk sprogbrug.

17 Ifølge sagsøgeren har det pågældende ord endvidere ikke nogen klar og afgrænset betydning, men fremkalder alene vage og abstrakte forestillinger om en rektangulær, flad genstand af papir, pap eller plastik, der har en eller anden forbindelse med køretøjer eller transportmidler. I denne forbindelse har sagsøgeren anført, at hvis en opmærksom og almindeligt oplyst gennemsnitsforbruger giver ordet en konkret betydning, vil det være et samlerkort, hvorpå der er trykt et billede af et køretøj.

18 Hvad angår forbindelsen mellem ordet CARCARD, set som helhed, og de pågældende varer og tjenesteydelser har sagsøgeren — i modsætning til det i den anfægtede afgørelses punkt 23 ff. anførte — gjort gældende, at ordet ikke udgør en tilstrækkelig konkret beskrivende angivelse af disse varers og tjenesteydelsers anvendelse eller beskaffenhed.

19 Sagsøgeren har gjort gældende, at et behov for at holde et tegn til rådighed udgør en begrænsning, der er en del af de absolutte registreringshindringer. Følgelig er selv beskrivende tegn ifølge sagsøgeren kun udelukket fra registrering, hvis eneretten til dem er til hinder for tredjemænds — navnlig konkurrenters — legitime behov for at kunne anvende dem frit. I den foreliggende sag er der ikke

behov for at holde det pågældende ord til rådighed, idet det ikke bruges til at beskrive de pågældende varer og tjenesteydelser, og idet det heller ikke er nødvendigt at anvende det med henblik herpå. Ifølge sagsøgeren kan et sådant behov for at holde et tegn til rådighed ikke støttes på de få vage forestillinger, der fremkaldes ved ordet.

20 Sagsøgeren har endvidere anført, at hvis ordmærket CARCARD registreres, kan selskabet ikke modsætte sig, at bestanddelene »CAR« og »CARD« bliver anvendt hver for sig eller i andre sammenhænge, idet et varemærke kun beskyttes i den form, hvorunder det er ansøgt.

21 Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at registreringen af det omtvistede varemærke er i overensstemmelse med den afgørelsespraksis, som appelkamrene følger. Selskabet har i den forbindelse påberåbt sig de afgørelser fra appelkamrene, der tillod registrering af ordmærkerne NETMEETING, CareService, Schülerhilfe, GLOBAL CARE, MEGATOURS, SAFETYTECH, STEAM TERMINAL, ProBank, FIXIT, TOP-LOK, helpLine, HYPERLITE, Tensiontech, SAFEJAW, SURESEAL, FOILGUARD, OMNICARE, ZONEMESSAGE, BIDWATCH, Oilgear og TELESCAN.

22 Harmoniseringskontoret har bestridt sagsøgerens argumentation og har anført, at de omhandlede varer, der henhører under klasse 9, »direkte beskriver et sådant »CARCARD's« formål som databærer«. Hvad angår de tjenesteydelser, der henhører under klasse 36-39 og 42, har Harmoniseringskontoret gjort gældende, at disse »beskriver anvendelsesområdet for et sådant »CARCARD«, der anvendes som databærer for køretøjet eller dettes ejer, samt som et middel til ikke-kontant betaling«. I den forbindelse har Harmoniseringskontoret bekræftet, at spørgsmålet om, hvorvidt ordet er beskrivende, skal vurderes i sammenhæng med det øgede antal kreditkort, bankkort, telefonkort og talrige lignende magnetkort, der giver adgang til tjenesteydelser og til at foretage transaktioner uden kontanter. Harmoniseringskontoret er følgelig af den opfattelse, at det pågældende ord ikke udgør et vagt eller blot antydende udtryk, men en direkte angivelse af beskaffenheden og anvendelsen, uden at det indeholder et yderligere element, der går ud over denne blotte angivelse.

Rettens bemærkninger

23 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse«, udelukket fra registrering. Herudover bestemmer artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/92, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.

24 Artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 er til hinder for, at tegn eller angivelser, der er nævnt i denne bestemmelse, forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke. Bestemmelsen forfølger herved et mål af almen interesse, som kræver, at sådanne tegn eller angivelser frit kan anvendes af alle (jf. analogt Domstolens dom af 4.5.1999, forenede sager C-108/97 og C-109/97, Windsurfing Chiemsee, Sml. I, s. 2779, præmis 25).

25 Ud fra dette synspunkt henhører under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 sådanne tegn og angivelser, der i den tilsigtede omsætningskreds' normale sprogbrug — enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber — kan tjene til at betegne den vare eller den tjenesteydelse, for hvilken der er ansøgt om registrering (Domstolens dom af 20.9.2001, sag C-383/99 P, Procter & Gamble mod KHIM (BABY-DRY), Sml. I, s. 6251, præmis 39). Spørgsmålet om, hvorvidt et tegn er beskrivende, skal følgelig vurderes dels i forhold til de pågældende varer eller tjenesteydelser, dels i forhold til, hvordan den tilsigtede omsætningskreds opfatter tegnet.

26 I den foreliggende sag har appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 26 fastslået, at de pågældende varer og tjenesteydelser vedrører »gennemsnitsforbrugeren i bred forstand«, hvilket sagsøgeren ikke har bestridt. Det skal dog

bemærkes, at gennemsnitsforbrugerne anses for at være almindeligt oplyste og rimeligt opmærksomme og velunderrettede (jf. i den retning Domstolens dom af 22.6.1999, sag C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Sml. I, s. 3819, præmis 26, og Rettens dom af 7.6.2001, sag T-359/99, DKV mod KHIM (EuroHealth), Sml. II, s. 1645, præmis 27). I øvrigt er den relevante tilsigtede omsætningskreds de engelsktalende forbrugere, da det omhandlede ord er sammensat af bestanddele fra det engelske sprog.

27 Hvad angår sagsøgerens argument om, at tredjemænd — og navnlig sagsøgerens konkurrenter — ikke har behov for at anvende det pågældende ord for at betegne de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i ansøgningen, bemærkes, at Domstolen i Windsurfing Chiemsee-dommens præmis 35 udtalte, at anvendelsen af artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1), hvis ordlyd i det væsentligste er identisk med ordlyden af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, ikke afhænger af, om der består et konkret, aktuelt eller tungtvejende behov for at holde et tegn til rådighed.

28 Som Harmoniseringskontoret med rette har anført, skal det i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 på grundlag af det pågældende ordmærkes bestemte betydning alene undersøges, om der fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel er en tilstrækkelig konkret og direkte forbindelse mellem tegnet og de varer eller tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører.

29 Indledningsvis bemærkes, at ordet CARCARD er sammensat af en kerne (card) og et beskrivende adled (car). Ordets struktur er dog ikke usædvanlig. Ordet afviger nemlig ikke fra det engelske sprogs leksikale regler, men er udformet i overensstemmelse med disse.

30 Hvad angår betydningen af ordet CARCARD følger det af den anfægtede afgørelses punkt 19 og 22 og af forklaringerne i Harmoniseringskontorets svarskrift, at Harmoniseringskontoret er af den opfattelse, at ordet betyder »bilkort« eller »kort til biler«. I denne henseende er sagsøgerens påstand om, at det pågældende ord ikke har nogen klar og afgrænset betydning, uden relevans. Den betydning, som appelkammeret har fastslået — idet det har taget hensyn til de varer og tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører — er nemlig korrekt. Det bemærkes, at for at være omfattet af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, er det tilstrækkeligt, at et tegn i mindst en af sine mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser.

31 Appelkammeret har med hensyn til forbindelsen mellem ordet CARCARD og de pågældende varer og tjenesteydelser i den anfægtede afgørelses punkt 23 og 24 fundet, at ordet betegner disses beskaffenhed og anvendelse.

32 Med hensyn til varerne »[m]askinelt læsbare databærere udstyret med programmer og/eller data, nemlig data vedrørende køretøjer og/eller kundedata og/eller reparationsdata og/eller vedligeholdelsesdata og/eller køretøjsdiagnosedata og/eller data vedrørende kontrakter og/eller sikkerhedskodninger, særlig magnetkort og/eller chipkort og/eller kreditkort«, der henhører under klasse 9, bemærkes for det første, at ordet CARCARD, set i sin helhed, kan tjene til at betegne både arten og beskaffenheden. Disse varer udgør nemlig en særlig form for kort. Det forhold, at der er en forbindelse med en bil, skal endvidere anses for at udgøre en del af disse varers beskaffenhed, som kan få betydning for det valg, der træffes af den tilsigtede omsætningskreds, og som derfor udgør en væsentlig egenskab ved disse varer. Følgelig er der fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem ordet CARCARD og disse varer.

33 Også for tjenesteydelserne »udstedelse af kreditkort og/eller magnetkort og/eller chipkort; udstedelse af identifikationskort til adgangsberettigelse til og/eller betaling af varer og tjenesteydelser, såsom serviceydelser og/eller garantiydelser

og/eller bonusordninger og/eller produktionsfremmende foranstaltninger og/eller genbrug«, der henhører under klasse 36, kan ordet CARCARD tjene til at betegne beskaffenheden. Disse tjenesteydelser vedrører nemlig markedsføring af kort. Såfremt tjenesteydelserne også kan vedrøre kort, der ikke har forbindelse med en bil, og såfremt ordet CARCARD således ikke beskriver alle de tjenesteydelser, der henhører under disse grupper, bemærkes det, at sagsøgeren har ansøgt om registrering af det pågældende ord for alle disse tjenesteydelser uden at skelne mellem dem. Appelkammerets vurdering må derfor tiltrædes med hensyn til alle disse tjenesteydelser (jf. i denne retning EuroHealth-dommen, præmis 33).

34 For det andet skal det undersøges, om ordet CARCARD er beskrivende for følgende tjenesteydelser:

— »[l]easing af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere og afregning heraf; leasing af motorkøretøjer med og/eller uden påbygninger og afregning heraf; leasing af erstatningskøretøjer og afregning heraf; formidling af forsikringer, også af retshjælpsforsikringer; formidling og afregning af gebyrer, nemlig vejgebyrer, parkeringsgebyrer; formidling og afregning af betaling vedrørende offentlig person- og godstransport; afregning af brændstof og drivmidler; afregning af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere; afregning af erstatningskøretøjer«, der henhører under klasse 36

— »formidling af forsyning af brændstof og drivmidler; køretøjspleje, særlig rengøring, vedligeholdelse og reparation, inklusive udskiftning af alle dele, der tjener til opretholdelse af driftssikkerheden«, der henhører under klasse 37

— »formidling af tjenesteydelser inden for telekommunikationsvirksomhed; nemlig navigation og lokalisering, særlig lokalisering af køretøjer, fjerndiag-

nosticering, hjælpe- og nødtjenester, reparationsvirksomhed, teknisk kundeservice; telekommunikationsvirksomhed; nemlig navigation og lokalisering, særlig lokalisering af køretøjer, fjerndiagnosticering, hjælpe- og nødtjenester, reparationsvirksomhed, teknisk kundeservice«, der henhører under klasse 38

— »formidling og/eller udlejning af motorkøretøjer med og/eller uden anhængere og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og/eller udlejning af motorkøretøjer med og/eller uden påbygninger og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og/eller udlejning af erstatningsvogne og afregning af disse tjenesteydelser; formidling og udlejning af parkeringspladser; formidling af transport af personer og gods; formidling af tjenesteydelser inden for trafik- og transportlogistik, nemlig planlægning af systemer for person- og varetransport; bugsering af motorkøretøjer«, der henhører under klasse 39

— »databasevirksomhed, nemlig indsamling, redigering, arkivering, sortering, lagring, hentning, udlevering, transmission og opdatering af information i form af data, særlig kundedata, reparationsdata, elektroniske servicemanualer, køretøjsdata, diagnosticeringsdata, servicedata, vedligeholdelsesdata, kontraktdata og sikkerhedskodning; formidling af databasevirksomhed, nemlig kundedata, reparationsdata, elektroniske servicemanualer, køretøjsdata, inklusive opdatering af kundedata, reparationsdata, vedligeholdelsesdata og køretøjsdata«, der henhører under klasse 42.

35 Med hensyn til de tjenesteydelser, der er nævnt i ovenstående præmis, bemærkes, at disse tjenesteydelser har en direkte forbindelse med en bils funktion og anvendelse. Det forhold, at disse tjenesteydelser er tilgængelige og kan betales ved hjælp af et kort, der har forbindelse med en bil, giver disse tjenesteydelser en beskaffenhed, der kan få betydning for det valg, der træffes af den tilsigtede omsætningskreds.

36 Det kan ganske vist ikke udelukkes, at de tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 34, ligeledes omfatter tjenesteydelser, der ikke har nogen forbindelse med en bils funktion og anvendelse og/eller leveres under betingelser, der ikke omfatter anvendelse af noget kort, og at ordet CARCARD følgelig ikke er beskrivende for alle disse tjenesteydelser. I denne forbindelse bemærkes, at sagsøgeren har ansøgt om registrering af det pågældende ord for alle disse tjenesteydelser uden at skelne mellem dem. Appelkammerets vurdering må derfor tiltrædes med hensyn til disse tjenesteydelser i deres helhed (jf. i denne retning EuroHealth-dommen, præmis 33).

37 Set fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel er der følgelig en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse mellem ordet CARCARD og de tjenesteydelser, som er nævnt ovenfor i præmis 34.

38 Hvad angår sagsøgerens argument vedrørende de afgørelser fra appelkamrene, der tillod registrering af andre varemærker, bemærkes, at retlige og faktiske grunde, der fremgår af en tidligere afgørelse, kan være argumenter til støtte for et anbringende om tilsidesættelse af en bestemmelse i forordning nr. 40/94. Det skal ikke desto mindre i den foreliggende sag fastslås, at sagsøgeren ikke har gjort gældende, at der i de nævnte afgørelser vedrørende andre varemærker foreligger grunde, der kan rejse tvivl om den vurdering, der er anført ovenfor. Desuden har Harmoniseringskontoret med rette anført, at ingen af de varemærker, der var genstand for de afgørelser, som sagsøgeren har påberåbt sig, har noget til fælles med ordet CARCARD.

39 Det følger heraf, at ordet CARCARD fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel kan tjene til at betegne — i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 — væsentlige egenskaber ved de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32-34.

40 Med hensyn til varerne »stationært og mobilt databehandlingsudstyr; programmer lagret på databærere til redigering af data og/eller tekst og/eller billeder«, der henhører under klasse 9, fremgår det for det tredje ikke, at ordet CARCARD kan tjene til at betegne beskaffenheden. Selv hvis man antog, at disse varer kunne anvendes i en funktionel sammenhæng, der ligeledes omfattede et kort, i forbindelse med en bil, er dette forhold ikke tilstrækkeligt til, at det kan konkluderes, at ordet CARCARD kan tjene til at betegne de ovennævnte varers anvendelse. En sådan anvendelse ville højst være en af talrige anvendelsesmuligheder, men ikke en teknisk funktion. Endelig kan det ikke gøres gældende, at det pågældende ord kan tjene til at betegne nogen som helst anden væsentlig egenskab ved disse varer.

41 For det fjerde skal det undersøges, om ordet CARCARD er beskrivende for følgende tjenesteydelser:

— »[f]ormidling og afregning af gebyrer, nemlig telefongebyrer; finansiering og afsætningsfinansiering samt formidling heraf; afregning af service- og garantiydelser«, der henhører under klasse 36

— »formidling af service- og garantiydelser«, der henhører under klasse 37

— »formidling af tjenesteydelser inden for telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester; telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester«, der henhører under klasse 38

— »udlejning og/eller leasing af databehandlingsudstyr; programmering vedrørende reservation og afregning; traktering af gæster; formidling og/eller reservation af værelser på hotel eller pensionat«, der henhører under klasse 42.

42 Disse tjenesteydelser synes ikke at have en direkte forbindelse med en bils funktion og anvendelse. Selv hvis det antages, at det forhold, at disse tjenesteydelser er tilgængelige og kan betales ved hjælp af et kort, udgør en del af disse tjenesteydelsers beskaffenhed — som kan få betydning for det valg, der træffes af den tilsigtede omsætningskreds — kan den omstændighed, at kortet har forbindelse med en bil, ikke betragtes som et yderligere element, der påvirker dette valg. Spørgsmålet om, hvorvidt et tegn, der er sammensat af flere bestanddele, er beskrivende, skal vurderes på grundlag af alle disse bestanddele og ikke på grundlag af en enkelt bestanddel. Ordet CARCARD kan derfor ikke under hensyn til sine bestanddele og set i sin helhed tjene til at betegne disse tjenesteydelsers beskaffenhed.

43 Hvad særligt angår tjenesteydelserne »afregning af service- og garantiydelser« og »formidling af service- og garantiydelser« kan det ganske vist ikke udelukkes, at disse ligeledes omfatter tjenesteydelser, der har forbindelse med en bils funktion og anvendelse, og som leveres under betingelser, der omfatter anvendelsen af et kort. Selv hvis det i så fald antoges, at ordet CARCARD beskriver en del af disse tjenesteydelser, bemærkes, at der under alle omstændigheder kun bliver tale om en ubetydelig del i betragtning af omfanget af disse tjenesteydelser. Derfor kan den retspraksis, der er nævnt ovenfor i præmis 36, ikke finde anvendelse på et sådant tilfælde.

44 Det fremgår heller ikke, at ordet CARCARD kan tjene til at betegne hverken anvendelsen eller nogen som helst anden væsentlig egenskab ved de tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 41.

45 I denne henseende har appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 24 fundet, at de tjenesteydelser, der henhører under klasse 38-42, såsom telekommunikationsvirksomhed og traktering af gæster, er underordnede tjenesteydelser i forhold til de tjenesteydelser, der har en direkte forbindelse med en bils funktion og anvendelse. På samme måde er Harmoniseringskontoret i sit svarskrift og under retsmødet fremkommet med en argumentation om, at det fremgår af de udtalelser, sagsøgeren er fremkommet med, at denne markedsfører eller har til hensigt at markedsføre de tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 41, inden for rammerne af en kompleks ordning. I denne ordning, som omfatter anvendelsen af de varer, som er nævnt ovenfor i præmis 40, giver kortet, der tilbydes køberne af de biler, som sagsøgeren producerer, adgang til en række tjenesteydelser, der — ud over de tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 41 — omfatter de tjenesteydelser, som er nævnt ovenfor i præmis 34. Harmoniseringskontoret har heraf udledt, at spørgsmålet om, hvorvidt ordet CARCARD er beskrivende for alle de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i registreringsansøgningen, skal besvares i lyset af det markedsføringskoncept, som sagsøgeren planlægger at indføre eller allerede har indført.

46 I modsætning til, hvad Harmoniseringskontoret har anført, bemærkes imidlertid, at spørgsmålet om, hvorvidt et tegn er beskrivende, skal vurderes individuelt i forhold til hver af de varer og/eller tjenesteydelser, der er nævnt i registreringsansøgningen. Ved vurderingen af, om et tegn er beskrivende for en afgrænset gruppe af varer eller tjenesteydelser, har det ingen betydning, om den pågældende varemærkeansøger planlægger at indføre eller har indført et vist markedsføringskoncept, der — ud over disse varer og/eller tjenesteydelser — omfatter varer og/eller tjenesteydelser, som henhører under andre grupper. Det forhold, at der foreligger et markedsføringskoncept, er en ydre faktor, der ikke påvirker de rettigheder, der er gives ved EF-varemærket. Det er desuden alene op til den pågældende virksomhed at vælge et markedsføringskoncept, og konceptet kan ændres efter, at tegnet er registreret som EF-varemærke, og det kan således ikke have nogen som helst indflydelse på vurderingen af, om tegnet kan registreres.

47 Det følger heraf, at ordet CARCARD ikke i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94, fra den tilsigtede omsætningskreds' synsvinkel kan tjene til at betegne en af de væsentligste egenskaber ved de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 40 og 41.

48 Det følger af ovenstående, at anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94 skal tiltrædes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 40 og 41, og at Harmoniseringskontoret skal frifindes med hensyn til de andre varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32-34.

Anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94

Parternes argumenter

49 Sagsøgeren har gjort gældende, at det følger af udtrykket »mangler fornødent særpræg«, i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, at enhver grad af særpræg — uanset hvor svag den er — er tilstrækkelig til at begrunde, at et tegn registreres som varemærke, og følgelig, at det ikke er tilladt at anvende en for snæver synsvinkel ved vurderingen af, om tegnet har særpræg.

50 Hvad angår det pågældende ord har sagsøgeren anført, at det — idet det er et nyt ord, der ikke har nogen klar betydning — indeholder et kreativt element og et minimum af fantasifuldt islæt, hvilket betyder, at det har det minimum af særpræg, der kræves. I denne henseende har sagsøgeren bemærket, at det pågældende ords originale karakter og fantasifulde islæt ligeledes følger af assonansen af bestanddelene »CAR« og »CARD«, der, når det udtales, i to henseender fører til en usædvanlig gentagelse af stavelsen »CAR«, der er fonetisk usædvanlig og nem at huske.

51 Sagsøgeren har endvidere anført, at idet ordet »CARCARD« hidtil højst har været anvendt til at betegne samlerkort, hvorpå der er gengivet billeder af biler, må overførelsen af dette ord til en anden sammenhæng i de pågældende omsætningskredse betragtes som usædvanlig og som indeholdende et fantasi-element.

52 Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig afgørelser fra appelkamrene, hvorved de tillod registrering af andre varemærker (jf. ovenfor i præmis 21).

53 Harmoniseringskontoret har gjort gældende, at ordet CARCARD mangler det fornødne særpræg, da det udelukkende er sammensat af beskrivende angivelser for de pågældende varer og tjenesteydelser og ikke har noget som helst andet element, der kan medføre, at ordet som helhed kan anses for at være egnet til at adskille sagsøgerens varer fra andre virksomheders varer. I denne forbindelse har Harmoniseringskontoret gjort gældende, at de tilsigtede forbrugere ikke vil forstå det pågældende ord som en henvisning til en bestemt virksomhed, men alene som en almindelig henvisning til et bilkort (eller kort til biler), der er forsynet med visse funktioner, som giver adgang til tjenesteydelser.

Rettens bemærkninger

54 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 er »varemærker, som mangler fornødent særpræg«, udelukket fra registrering. Herudover bestemmer artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 40/94, at »[s]tk. 1 finder anvendelse, selv om registreringshindringerne kun er til stede i en del af Fællesskabet«.

55 I øvrigt skal spørgsmålet om, hvorvidt et tegn har særpræg, vurderes dels i forhold til de varer eller tjenesteydelser, som registreringsansøgningen vedrører, dels i forhold til den relevante omsætningskreds' forståelse heraf.

56 I det omfang den anfægtede afgørelse i denne sag vedrører de varer og tjenesteydelser, for hvilke det ovenfor i præmis 39 er fastslået, at ordet CARCARD er beskrivende, bemærkes, at det efter fast retspraksis er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer finder anvendelse, for at et tegn ikke kan registreres som EF-varemærke (Rettens dom af 26.10.2000, sag T-345/99, Harbinger mod KHIM (TRUSTEDLINK), Sml. II, s. 3525, præmis 31, af 26.10.2000, sag T-360/99, Community Concepts mod KHIM (Investorworld), Sml. II, s. 3545, præmis 26, og af 31.1.2001, sag T-24/00, Sunrider mod KHIM (VITALITE), Sml. II, s. 449, præmis 28). For så vidt angår disse varer og tjenesteydelser kan dette anbringende således ikke tiltrædes.

57 Anbringendet skal derimod undersøges, i det omfang den anfægtede afgørelse vedrører de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 40 og 41.

58 Som det fremgår af den anfægtede afgørelses punkt 28, har appelkammeret fundet, at det pågældende ordmærke »mangler det særpræg, der som minimum kræves, da den tilsigtede omsætningskreds alene vil opfatte det som en angivelse af tjenesteydelsernes genstand eller varernes anvendelse«. Appelkammeret har således i det væsentlige af ordets beskrivende karakter udledt det forhold, at ordet CARCARD mangler særpræg. Med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 40 og 41, blev det ovenfor i præmis 47 slået fast, at det ikke kun afslås at registrere ordet CARCARD på grundlag af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 40/94. Appelkammerets væsentligste argument vedrørende artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal dermed forkastes, for så vidt det bygger på den ovenfor fastslåede fejltagelse.

59 Det skal endvidere fastslås, at hverken den anfægtede afgørelse, Harmoniseringskontorets svarskrift eller de forklaringer, som Harmoniseringskontoret har givet under retsmødet, indeholder forhold, der gør det muligt at fastslå, at ordet CARCARD mangler særpræg for de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 40 og 41.

60 Det følger heraf, at anbringendet om tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 skal tiltrædes med hensyn til de varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 40 og 41, og at Harmoniseringskontoret skal frifindes med hensyn til de andre varer og tjenesteydelser, der er nævnt ovenfor i præmis 32-34.

61 Det følger af ovenstående, at den anfægtede afgørelse skal annulleres for så vidt angår de varer og tjenesteydelser, der er nævnt i præmis 41 og 42, og at Harmoniseringskontoret i øvrigt skal frifindes.

Sagens omkostninger

62 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten fordele sagens omkostninger, hvis hver af parterne henholdsvis taber eller vinder på et eller flere punkter. I denne sag har sagsøgeren kun fået medhold for et begrænset antal varer og tjenesteydelser, hvorfor sagsøgeren skal bære sine egne omkostninger og betale halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Anden Udvidede Afdeling)

1) **Afgørelsen af 12. september 2000 fra Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 477/1999-3) annulleres for så vidt angår følgende varer og tjenesteydelser:**

— **»stationært og mobilt databehandlingsudstyr; programmer lagret på databærere til redigering af data og/eller tekst og/eller billeder«, der henhører under klasse 9**

— **»formidling og afregning af gebyrer, nemlig telefongebyrer; finansiering og afsætningsfinansiering samt formidling heraf; afregning af service- og garantiydelser«, der henhører under klasse 36**

— »formidling af service- og garantiydelser«, der henhører under klasse 37

— »formidling af tjenesteydelser inden for telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester; telekommunikationsvirksomhed, nemlig telefonering, telefonsvarertjenester, oplysningstjenester«, der henhører under klasse 38

— »udlejning og/eller leasing af databehandlingsudstyr; programmering vedrørende reservation og afregning; traktering af gæster; formidling og/eller reservation af værelser på hotel eller pensionat«, der henhører under klasse 42.

2) I øvrigt frifindes Harmoniseringskontoret.

3) Sagsøgeren bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer den anden halvdel af sine egne omkostninger.

Moura Ramos Tiili Pirrung

Mengozzi Meij

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 20. marts 2002.

H. Jung

Justitssekretær

R.M. Moura Ramos

Afdelingsformand